ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು

ಇಂಟರ್‌ವಲ್ ಏನಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ...

■ ಕೆ.ಎಚ್. ಸಾವಿತ್ರಿ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಟರಿಗೆ ರಂಗಭೂಮಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಧರ್ ಅವರದು ನೃತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಭರತನಾಟ್ಯ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಶ್ರೀಧರ್ ಶಿವನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡಲು ನಿಂತರೆ ಆ ಶಿವನೇ ಮೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅಂತಹ ತಾದಾತ್ಮ ಭಾವ.

ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಕಣಗಾಲ್ ಅವರ 'ಅಮೃತ ಘಳಿಗೆ'ಯಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶವಾದಿ ಯುವಕನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಧರ್ ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಆದರ್ಶವಾದಿ. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ನಿಲುವಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನಾನು ಬದಲಾದರೆ ಜಗತ್ತು ಬದಲಾದಂತೆ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು. ಬದಲಾವಣೆ ಈ ಜಗದ ನಿಯಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಧರ್, ನೃತ್ಯ ಪ್ರವೀಣೆ ಪತ್ನಿ ಅನುರಾಧಾ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭರತನಾಟ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವವರು.

ಇವರ ಪ್ರತಿಭೆ ನೋಡಿದ ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕೆ.ಬಾಲಚಂದರ್ ತಾವೇ ಇವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದವರು. ತಮಿಳು ಹಾಗೂ ಮಲೆಯಾಳಂನಲ್ಲೂ ಮಿಂಚಿದ ಶ್ರೀಧರ್ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲತೆ.

> **ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಬಾಮುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದವರೇ. ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ. ಅವರ ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಒಂದು ಲೇವಡಿ ವಿಷಯ. ಅವರ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಯಾಗುವುದು ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಧ್ಯ.**

ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆ ಅರಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವ ಶ್ರೀಧರ್ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದವರು.

ಇದಂ ಮಿತ್ತಂ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು. ದಯೆಯೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದವರು ಶ್ರೀಧರ್.

ಬದುಕು ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು

ಓದಿದ್ದು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಆದರೂ ಅವರ ಜೀವನ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರು.

ಸುಂದರ ಸ್ವಪ್ನಗಳು, ಮೌನಗೀತೆ, ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೊಂಬಾಟ್ ಹೆಂಡ್ತಿಯಂತಹ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಹಿಟ್ ಕೊಟ್ಟವರು.

ಗಿರೀಶ್ ಕಾಸರವಳ್ಳಿಯವರ 'ಬಣ್ಣದ ವೇಷ'ದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾವಿದನ ತುಡಿತವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ತಂದ ಶ್ರೀಧರ್ 'ಸಂತ ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫ' ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರೀಫರೇ ಆದವರು. ಈ ಚಿತ್ರ ಅವರಿಗೆ 1989- 90ರ ಸಾಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ - ಅಧ್ಯಯನ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ನೃತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಧರ್ ತಮ್ಮ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ನಮ್ಮ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ.

ಅವರ ಮಾತಿನ ಓಘ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎರಡೂಕಾಲು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಹರಿಯಿತು.

ಅದರ ಝಲಕ್ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ನಮ್ಮದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆದವರು ಪರದೇಶದವರು. ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲು, ಕೀಳು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಯತೆ ಇಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜಾತಿಯೇ ಹೊರತು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲ್ಲ. ಈಗ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆ

ನಾವು ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾರೋ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ್ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ. ಪರತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದೇ ಧರ್ಮ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಗಮ್ಯ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಶ್ರುತಿ, ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳು. ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಧರ್ಮವು ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು.

ಕಥೆ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥೈಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೆಂದೇ ಪರತತ್ವವನ್ನು ನಾನಾ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ಕಥೆ ಮೂಲಕ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೂಡಾ ತತ್ವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಉಪಾಧಿ, ತತ್ವ ಹೇಳಲು ಇದೊಂದು ಸಾಧನ. ಅದು ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳಿರಬಹುದು, ಭಾಗವತವೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಮೂಲತತ್ವವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಗಾಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಚೈತನ್ಯ. ಗುಡಿ, ಚರ್ಚ್, ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿಸುವ ಬದಲು ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಳು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ಅವತಾರ ಪುರುಷರು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಅದು ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು.

ಜಾತಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಜಾತಿ ನಿರ್ಧಾರಿತ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಚಮ್ಮಾರ ಹರಳಯ್ಯ ಮನಸ್ಸು, ತುಡಿತ, ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ, ಆತ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸೈನಿಕರು, ಪೊಲೀಸರು, ಗಡಿ ಭದ್ರತಾ ಪಡೆಯವರು. ಯಾರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ವೈಶ್ಯರು. ಯಾರು ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಶೂದ್ರರೇ ಹೊರತು ಜಾತಿಯಿಂದಲ್ಲ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು.

ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲ ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡದೆ ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ಕೋತಿಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು (ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಬೇಡ, ಆಡಬೇಡ, ಕೇಳಬೇಡ) ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಜಗತ್ತೇ ಸುಂದರ.

ಓಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಜಕಾರಣ

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಗಲಭೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಓಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಜಕಾರಣವೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಯಾರಿಗೂ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಟ ಶ್ರೀಧರ್

ಗಾಂಧೀಜಿ ತತ್ವ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವ ನೀಡಿದವರು ಗಾಂಧೀಜಿ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಎಂದರೆ ಲೇವಡಿ ವಿಷಯ. ಗಾಂಧಿ ಕ್ಲಾಸ್, ಅವನು ಗಾಂಧಿ ಎಂದರೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್, ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ ಅವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಈಗಿನ ಅಮೆರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಒಬಾಮುವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದವರೇ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆ ಪ್ರಸ್ತುತವೆಂದು ಎಲ್ಲ ದೇಶದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಚಿಂತನೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ನಾವು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬೆಂಬಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಂತೀವಿ. ಅವರಿಬ್ಬರದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿಯೂ ವಿಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳು. ಅವರೆಡೂ ಎಂದೂ ಏಕೀಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು

ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಇಂಥ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಂತೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ದ್ವೇಷ ಬಿತ್ತಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೇ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮಾಹಿತಿ ಬೇರೆ ಜ್ಞಾನ ಬೇರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ (ಐಕ್ಯೂ) ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ (ಇಕ್ಯೂ, ಎಸ್‌ಕ್ಯೂ) ಹೆಚ್ಚಿಸುವತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲ

ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧಾವಂತ. ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ, ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ ನೀನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸು ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಕಾಪಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಬರಹಗಾರರು, ಚಿಂತಕರು, ಟಿವಿ, ಪತ್ರಿಕಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಲು ಮರದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ, ಬಾಬಾ ಆಮ್ಟೆ, ಮೇಧಾ ಪಾಟ್ಕರ್, ಅಣ್ಣಾ ಹಜಾರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಜಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೃತಿಕ್ ರೋಷನ್, ಶಾರೂಕ್ ಖಾನ್ ಆದರ್ಶವಾಗಬಾರದು.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕು

ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀವಿ. ಆದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೇ ಈ ಜಾತಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜಾತಿಯ ಮಂದಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಓಟು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಾತಿ, ಹಣ, ಹೆಂಡ, ಆಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು, ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವಂತೆ ಸಮಾಜದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ತಾತನಿಗೆ 12 ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು

ನಮ್ಮ ತಾತ ವೇದಬ್ರಹ್ಮ ಭಾಸ್ಕರ ಪಂತ ಸುಬ್ಬನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಅವರು ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರು. 12 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಭಾಷೆ ಉರ್ದು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ನಮ್ಮ ತಾತ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯ ಸಮಾಜ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲೂ ಅವರದು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ. ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಲಿತರು, ಮುಸ್ಲಿಮರು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಟಕಾ ಸಾಬಿ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಜಾತಿಗಿಂತ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ, ಆತ್ಮೀಯತೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆಯಾದರೂ ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ.

ನಾವು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರಲು ನೃತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಾಧ್ಯ.

ಭಯದಿಂದ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ

ಭಯ ಇದ್ದಾಗ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಜೀವನ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದಲೇ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು ಭಯ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧ್ಯ.

'ದಯೆಯೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯ್ಯ' ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗದೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಸೇರಿದಂತೆ ನಾವೀಗ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ■

ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಾಧಕರ ಪುಸ್ತಕ?

ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವ

ಇನ್ನಿತರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುವವರೂ ಆದ ಪ್ರೊ. ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ 75 ಸಾಧಕರ ಕಿರುಹೊತ್ತಗೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದೊಡನೆಯೇ ಈ ನಮೂನೆಯ ತಪ್ಪುಗಳು ನನ್ನಂಥ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆಯೆಂದಾದರೆ,ಇದೇ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯ ಸವೆಸಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತರನೇಕರಿಗೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಲೋಪಗಳು ಕಾಣಲಿವೆಯೋ! ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ, ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಅರೆಬೆಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಈ ಬುದ್ಧಿವಂತ(?) ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಗೆ ಏನನ್ನಬೇಕು?

ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ 75 ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ ಸಂಭ್ರಮ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯವರು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳೆಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವಂತೆ, ಆ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಅರಮನೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ 3 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ಆ ಆಚರಣೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿತು. ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳೂ ಅರಮನೆ ಮೈದಾನದ ಆ ವೇದಿಕೆ, ಗೊಂದಲದ ಗೂಡಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಗರವಾಗಿದ್ದು, ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ, ಪ್ರತಿಭೆಗೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕಪ್ಪು ಮಸಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಚಲನಚಿತ್ರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯ ಅಪಕ್ವ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯ ಅದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಇಡೀ 75 ವರ್ಷಗಳ ಸಂತೋಷ, ಸಂಭ್ರಮ ಸೊರಗಿಹೋಯಿತು.

ಈ ನಿರಾಸೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕ್ಷೀಣ ಆಶಾಕಿರಣ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದ 75 ಸಾಧಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರತಂದಿರುವ ಕಿರುಹೊತ್ತಗೆಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ನೋಡುತ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಕಾತರ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿತ್ತು.ಈ ಹಿಂದೆ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ 'ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ಇತಿಹಾಸ'ದ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬಂದಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ಮರೆಮಾಚಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಬಾರಿಯ 75 ಪುಸ್ತಕಗಳು ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಬಹುದು ಎಂದೂ ಆಶಿಸಿದ್ದೆ. ಇಡೀ 75 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಿ, ಕಾತರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ 75 ಜನ ಮಹನೀಯರ ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವವರೂ ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಘಟಾನುಘಟಿಗಳೇ. ಮೊದಲು ಸಂಗೀತ ಸಾರ್ವಭೌಮ' ಜಿ.ಕೆ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರ ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟ ತೆರೆದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಿಕೆವಿ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರು ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಬಲ ಮನೆಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಭ್ರಮನಿರಸನವಾಯಿತು. ಆ ಯಾವ ವಿವರಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ 'ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ' ಚಿತ್ರದ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರೆಂದು ಜಿಕೆವಿಯವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿತ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೂ, ಪಂತುಲು ಅವರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ ನೀಡಿದವರು ಟಿ.ಜಿ. ಲಿಂಗಪ್ಪ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಜಿ.ಕೆ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ವ್ಯಥೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕೇವಲ ಜಿ.ಕೆ.ವಿ. ಅವರ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶನದ ಚಿತ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಹೊರತು ಜಿಕೆವಿ ಅವರ ಜೀವನ, ಸಾಧನೆಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಖ್ಯಾತ ಕವಿಗಳೂ, ಗೀತರಚನಕಾರರೂ, ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೂ, ಮೇಲಾಗಿ ಚಲನಚಿತ್ರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯವರ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿರುವ ಡಾ. ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡರು ಈ ಲೇಖಕರ 'ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, 'ಒಲವಿನ ಕವಿ' ಕಣಗಾಲ್ ಪ್ರಭಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಪುಸ್ತಕ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಮೊದಲ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲೇ 'ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್' ಚಿತ್ರದ 'ಸ್ವಾಮಿ ದೇವನೇ ಲೋಕ ಪಾಲನೆ' ಗೀತೆಯ ಕರ್ತೃ ಕಣಗಾಲರೆಂದು ಓದಿ

ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದ ನೆನಪು

ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿಯ 'ಸ್ವಾಮಿ ದೇವನೇ' ಗೀತೆ? ಎಲ್ಲಿಯ ಕಣಗಾಲರು? 'ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್' ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿಕೆಯ ಮುಂಚೆಯೇ ಮೈಸೂರಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತೆಯಾಗಿ ಅನುರಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಪಂತುಲು ಅವರ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ. ಆದರೆ ಈ ಗೀತೆಯ ಕ್ರೆಡಿಟ್ಟನ್ನು ಲೇಖಕರು, ಕಣಗಾಲ್ ಪ್ರಭಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ. ಬಹುಶಃ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರಿಗೆ 'ಸ್ವಾಮಿ ದೇವನೆ ಲೋಕಪಾಲನೆ' ಗೀತೆಯ ನಿಜವಾದ ಕರ್ತೃ ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಿಡಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳಾದ 'ಕವಿತಿಲಕ' ಸೋಸಲೆ ಶ್ರೀ ಅಯ್ಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ ಆರ್. ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರುಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲೇಖಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವಂತೆ, ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿ ನಮ್ಮ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಲೇಖಕ ವಿ.ಎಚ್. ಸುರೇಶ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, 'ಅವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಡಿ.ಎಲ್. ರಾಮಚಂದ್ರ, ತಾಯಿ ಪದ್ಮಾಬಾಯಿ. ಅವರಿಗೆ 9 ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಗನೇ ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಎಳನೆಯವರೇ ಮಧುಸೂದನ್. ಅವರದು ನೂರು ಜನರ ಕುಟುಂಬ' ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಮುದುವರೆಸುತ್ತಾ ಸುರೇಶ್ ಅವರು, 'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಚಿತ್ರರಂಗದ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಾದ ಎಚ್.ಎಂ. ರೆಡ್ಡಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ, 'ಎಚ್.ಎಂ. ರೆಡ್ಡಿ ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಗ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಡಿ.ಎಲ್. ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಡಿ.ಎಲ್. ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರು, ಎಚ್.ಎಂ. ರೆಡ್ಡಿ ಅವರ ಪತ್ನಿ ರಾಧಾಬಾಯಿ ಅವರ ಖಾಸಾ ತಂಗಿ ಪಾರ್ವತಿಬಾಯಿ ಅವರ ಪುತ್ರರು ಎಂದೂ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನಾನು ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಪುಸ್ತಕದೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಲೇಖಕರಾದ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಖ್ಯಾತ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ, ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ನಟರೂ ಮೇಲಾಗಿ ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯರೂ, ಪರಮಾಪ್ತರೂ ಆದ ಕುಣಿಗಲ್ ನಾಗಭೂಷಣ್ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳ ಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಡಿಸಿಡುತ್ತಾರೆ. "ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಪಕ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಎಚ್.ಎಂ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಪುಣೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪುತ್ರರೇ ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಮಧುಸೂದನ್ ಮೊದಲಾದವರು.'

ಈಗ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ. ವೈ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಮಧುಸೂದನ್ ಅವರ ತಂದೆ ಡಿ.ಎಲ್. ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರೋ ಇಲ್ಲಾ ಎಚ್.ಎಂ. ರೆಡ್ಡಿಯವರೋ? ನಾವು ಕುಣಿಗಲ್ ನಾಗಭೂಷಣ ಅವರನ್ನು ನಂಬುವುದೋ ಅಥವಾ ವಿ.ಎಚ್. ಸುರೇಶ್ ಅವರನ್ನೋ, ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ದುಡಿದ ಮಹನೀಯರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರತಂದಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇರಲೇಕೂಡದು. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನಾವು ನಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ ಆ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದ್ರೋಹ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರೀ ನೋವು. ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು 'ಸಂತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಮೊಳ ನೇಯ್ದಂತೆ' ಇವೆ. ಮಾಹಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ?

ಕರ್ನಾಟಕ ಚಲನಚಿತ್ರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಂಡಳಿಯವರ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂಥ ಖ್ಯಾತನಾಮರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಪತ್ರಿಕಾರಂಗದಲ್ಲೇ ಐದು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಪತ್ರಕರ್ತ ಪಿ.ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರು ಜೊತೆಗೆ ಗಂಗಾಧರ ಮೊದಲಿಯಾರರು, ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗದ ನೂತನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರೆಂದೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಎನ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದ ಹೆಸರಾಂತ ಕವಿ, ಗೀತರಚನಕಾರರಾದ ಡಾ. ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡ, ಹೆಸರಾಂತ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪಾದಕಿ ಡಾ. ಆರ್. ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ಮೇಲಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಾಂತ ವಿಚಾರವಾದಿಗಳೂ, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳೂ, ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ವಿಮರ್ಶಕರೂ, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕರೂ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇನ್ನಿತರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುವವರೂ ಆದ ಪ್ರೊ. ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ 75 ಸಾಧಕರ ಕಿರುಹೊತ್ತಗೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದೊಡನೆಯೇ ಈ ನಮೂನೆಯ ತಪ್ಪುಗಳು ನನ್ನಂಥ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆಯೆಂದಾದರೆ,ಇದೇ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯ ಸವೆಸಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತರನೇಕರಿಗೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಲೋಪಗಳು ಕಾಣಲಿವೆಯೋ! ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ, ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಅರೆಬೆಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಈ ಬುದ್ಧಿವಂತ(?) ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಗೆ ಏನನ್ನಬೇಕು? ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಪಾರ ಹಣದ ಅರ್ಧಾಂಶವನ್ನು, ಸಂತೆ, ದೊಂಬರಾಟವನ್ನೂ ನಾಚಿಸುವಂತಿದ್ದ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವದ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅರಮನೆ ಮೈದಾನದ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನುಂಗಿದರೆ, 75 ಸಾಧಕರ ಕುರಿತ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇನ್ನರ್ಧವನ್ನು ನುಂಗಿರಬಹುದೇ? ಹೇಳುವವರು ಯಾರು? ■